Cine se face vinovat?

SCĂDEREA PRESTIGIULUI UNEI COMPETIȚII

— Anchetă printre purtătorii Insignei de polisportiv —

Una din formele cele mai eficiente de răspîndire a exercițiilor fizice și sportului este fără îndoială concursul pentru obținerea Insignei de polisportiv. Acest concurs cuprinde în regulamentul său o serie de probe care asigură participanților o pregătire fizică multilaterală, contribuind la întărirea sănătății și la dezvoltarea capacității de muncă a acestora. Concursul pentru cucerirea insignei are o importanță de prim ordin în cadrul competițiilor de masă, mai ales dacă ținem seama de faptul că el se adresează unui cerc foarte larg de oameni ai muncii, atît ca vîrstă cît și ca preocupări.

Dar, au fost oare înțelese aceste lucruri de toți factorii răspunzători de popularizarea și organizarea concursurilor? Au reușit ei să sporească interesul maselor față de această formă de practicare a sportului? Ce contribuție au adus consiliile asociațiilor sportive la întărirea prestigiului acestei competiții? S-au aplicat prevederile regulamentului în acordarea insignei? Sînt întrebări la care am căutat răspunsul în cîteva asociații sportive bucureștene.

„IATĂ-MĂ ȘI POLISPORTIV"!

Cum a luat insigna frezorul Ilie Mircea *de la asociația „Marmura"? Fără să știe... Cum am aflat? Greu! După ce semnalasem multe situații îndoielnice în caietul de evidență și în foile de concurs (nesemnate de arbitri) am aflat de la secretarul asociației, Leon Rosenzweig, că absolut toate probele au fost trecute cu prilejul altor competiții, că nici nu s-au organizat concursuri speciale, deși sînt probe care n-au figurat în programul spartachiadelor sau campionatului asociației: flotări, cățărări, tracțiuni. Președintele asociației ne-a adus personal doi purtători „instruiți" care știau într-adevăr că au trecut probele și cu ce ocazie.*

Am ținut totuși să stăm de vorbă și cu alți deținători ai insignei, pe care i-am vizitat la locul de muncă. În atelierul mecanic l-am întîlnit pe frezorul Ilie Mircea *care, la auzul „noutății" că este purtător... (insignele se aflau încă la președintele asociației), a zîmbit. I-am spus că din caietul de evidență reiese că a trecut prima probă la 5 martie 1966. Iată răspunsul:* „Prin au-

La A. S. Marmura, mulți tineri se trezesc, fără să știe, purtători de insignă.

Cînd cu insigna s-a trezit
El a rămas... ÎNMĂRMURIT!

gust am venit în întreprindere. Bănuiau probabil că o să vin aici și că o să particip la concursuri, așa că mi-au... avansat insigna".

TREBUIE SCHIMBATĂ REȚETA

În privința realizărilor în domeniul Insignei de polisportiv, membrii consiliului asociației Tableta *sînt încă în... perioada de convalescență. O convalescență care durează din 1965. Și pare să nu aibă sfîrșit. Boala este însă mai veche, gravă și greu tratabilă, chiar la fabrica de... medicamente. Dar să consultăm fișele bolnavului (consiliul asociației). Aparent, din 1965 nu a mai ieșit în aer liber. Spunem aparent, căci la o analiză mai aprofundată a caietului de evidență, am observat că, de fapt, nu ieșise din 1964 — anul primelor semne ale bolii. Și, pentru ca totuși să nu apară complet inactivi, membrii consiliului asociației Tableta au început să-i copieze, în continuarea caietului, pe vechii purtători, trecînd deasupra numelor recopiate, cu cifre mari: 1965. „Poate au trecut normele pentru gradul II" — ne-am zis. Nicidecum! Toate cele 54 de purtătoare ale insignei pe 1965 au obținut aceeași insignă: cele care trecuseră cu un an mai înainte gradul I, aveau trecut și de data aceasta tot gradul I. „Poate se făcuseră ceva greșeli în transcrierea de pe foile de arbitraj și au vrut să le treacă acum corect" — ne-am zis iarăși. Mai va! Acum toate cele 54 de „duble" purtătoare, reușiseră aceleași performanțe la gimnastică, cros (500 m) flotări, aruncarea greutății, turism și înot (singurele probe trecute). Iată performanțele în ordinea probelor enumerate: da, 2, 7, 7, 10, da (chiar dacă unele participante concurau pentru gradul I, iar altele pentru gradul II). Dar e posibil ca 54 de fete de diferite vîrste, pregătire și dezvoltare, să realizeze, absolut toate, aceleași performanțe? Nici un centimetru, un minut, ori flotare mai mult sau mai puțin!*

„Am trecut în caiet cu aproximație" — ne spunea secretarul tehnic, N. Rizescu. De fapt și în foile de concurs s-au trecut cu aproximație și tot de către membrii consiliului, deoarece nu se vede nici o „dată" de trecere a probelor și nici semnătura vreunui arbitru.

Am stat de vorbă cu două „duble purtătoare" ale insignei de gradul I. Cum a obținut insigna muncitoarea Sevastița Radu? După cum spune ea, concurînd la cros, popice, tenis de masă și volei. De înot, probă trecută în caietul de evidență, nici nu poate fi vorba, căci tînăra interlocutoare nu știe să înoate. În schimb, El. Manolescu știe să înoate, dar „jură" că nu a participat la vreun concurs. Așa după cum n-a aruncat greutatea, n-a alergat la viteză, n-a făcut flotări, cățărări sau tracțiuni. Despre flotări, mărturisea că nu a auzit pînă acum.

După cum se vede, la Tableta *se folosesc metode necinstite, căci despre ce altceva poate fi vorba atunci cînd prin fals încerci să-ți creezi o aureolă? Se simte nevoia găsirii unei noi „rețete" după care să se desfășoare competițiile de masă. Și ea există. Dar cere renunțarea la comoditate, la superficialitatea care și aici are rădăcini adînci.*

MOBILIZARE ORIGINALĂ

La asociația sportivă C.P.B. au devenit purtători ai Insignei de polisportiv, în anul trecut, 188 de tineri. Luînd cunoștință de acest număr, am putea spune că el reprezintă un succes. Dar, să privim mai atent caietul de evidență. Prima probă a fost trecută de toți tinerii la 10 septembrie. Ultima, la 26 septembrie. Înseamnă că la fiecare două zile cei 188 de tineri s-au adunat pe baza sportivă de la Combinat pentru a trece o probă. (Și aceasta fără a mai vorbi de pregătirile pentru concurs). Cam greu de crezut! Mai ales după afirmația președintelui asociației C.P.B., Ion Chivu, *care se plîngea că adesea la întreceri veneau numai 4—5 tineri.* „De multe ori așteptam în zadar la terenuri. Nu veneau și pace!" *Atunci, mai putem crede că normele au fost trecute în totalitatea lor de toți cei înscriși în caietul de evidență?*

La A. S. „C.P.B." tinerii sînt atrași la concursurile pentru insignă prin organizarea unor reuniuni cu bufet și muzică.

STICLA:
— Plec la treabă cu ardoare
că e lăudabil scopul;
de nu fac mobilizare,
să nu-mi sară mie... dopul!

Răspunsul ni l-au dat „purtătorii" cu care am stat de vorbă. Zețarul Emilian Popescu *ne-a declarat că n-a intrat niciodată într-o apă mai adîncă de jumătatea taliei sale.* „Cînd nu știi să înoți apa nu te ajută, te duci la fund. Pe urmă nici nu am curajul să intru în bazin". *Cum de apare atunci cu norma trecută chiar la înot și cu insigna în buzunar? Dar mecanicul* Radu Burcea, *care spunea că nu a participat la acțiuni turistice pentru simplul motiv că nu-l pasionează, cum a devenit purtător al insignei, avînd trecută proba de turism? Un alt purtător,* V. Dorobanțu *(turnător de litere), enumera astfel probele care i-au adus insigna: atletism, fotbal, volei, popice (!!).* „Flotări, cățărări, tracțiuni nu am făcut. Or fi făcut alții, dar eu nu". *S-ar putea să fi uitat „purtătorul", nu zicem ba. Dar cînd E. Popescu ne întreabă dacă acestea nu sînt cumva procedee de aruncarea greutății mai poate fi vorba de uitare? Mai curînd, de amnezia membrilor consiliului asociației în a organiza concursuri.*

Amnezie care a lăsat urme și în caietul de evidență, unde cîțiva purtători (I. Dediu, M. Radu, Tr. Pică, Gh. Stanciu, Al. Matei și Gh. Matei) *nu au trecut toate probele (lungime și greutate).*

Prevede oare regulamentul competiției că pot obține insigna cei care nu trec toate probele? Consiliul asociației C.P.B. a uitat și acest lucru (ca de altfel multe altele). Cei ce au intrat în posesia insignei nu au îndeplinit deci cerințele acordării ei. Și nu le-au îndeplinit datorită superficialității cu care este tratată această problemă, comodității celor însărcinați să mobilizeze pe tineri la întreceri și la pregătirea pentru concurs. În loc să-i atragă pe terenurile de sport prin mijloacele cele mai indicate secretarul (Gh. Oprea) și președintele asociației aduc pe teren muzică, organizează bufet (!!). Și, desigur, la o... bere probele se trec de la sine. Această „metodă" de mobilizare a adus asociației o cifră mare de purtători ai insignei. Dar cîți au luat-o fără a o merita?

Concursul pentru obținerea Insignei de polisportiv are nevoie, pentru păstrarea prestanței de care se bucură în rîndurile oamenilor muncii și pe care i-o știrbesc tocmai cei însărcinați cu organizarea lui, de o intervenție hotărîtă a forurilor competente.

Nu se poate să persiste această situație intolerabilă pe care am întîlnit-o și o întîlnim din ce în ce mai des în asociațiile sportive. Se mai poate vorbi de o eficiență a acestei forme de practicare a sportului, atunci cînd tinerii nu se pregătesc pentru trecerea probelor, cînd trec numai cîteva dintre ele, cînd obțin această insignă pe nedrept? Ce prestigiu mai are ea în rîndul celor care ar ținti să o cucerească prin efort, dacă se atribuie multora din creion? Tovarășii din consiliul asociației C.P.B. ne spuneau, printre altele, că concursul pentru obținerea Insignei de polisportiv a scăzut în prestigiu. Au uitat însă să precizeze cît din această scădere de prestigiu li se datorează consiliilor de asociații și cît organelor UCFS, care nu controlează și îndrumă suficient activitatea sportivă de masă.

Se cere o radicală și imediată schimbare de atitudine față de o importantă competiție (pe nedrept uitată), o grabnică operă de reconsiderare și de instalare a ei pe locul pe care îl merită.

AUREL BREBEANU
Catrene și desene de AL. CLENCIU

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

„TRATAMENT DE URGENȚĂ"

Așa se intitula nota apărută în ziarul nostru nr. 5206, — la rubrica „Alb și negru" — în care se critica slabul simț gospodăresc al celor ce administrează baza sportivă Metalul din Tîrgoviște. Din răspunsul Consiliului orășenesc UCFS Tîrgoviște reținem faptul că „rețeta" recomandată de ziar a avut un efect ...curativ. La baza sportivă Metalul s-au făcut reparația instalațiilor electrice, de apă și de gaze, a fost angajat personalul necesar pentru întreținere, urmînd ca în viitor stadionului să i se aducă și alte îmbunătățiri.

„CUM NE COMPORTĂM ?"

La această întrebare pusă în articolul din ziarul nostru nr. 5200, în care era criticată lipsa de cunoștințe profesionale ale unor antrenori, ca și atitudinea necorespunzătoare a unor sportivi de la C.S. Rapid București, biroul clubului a ținut să dea un răspuns concret. În urma unei plenare a clubului, antrenoarelor MARIA CHIRU și MĂRIUCA DRAGULESCU, care s-au făcut vinovate de abateri de la disciplina profesională, li s-a desfăcut contractul de muncă, iar sportivilor Aurelia Ivan (popice) și C. Puriț (box), care n-au avut o conduită morală corespunzătoare, li s-a dat avertisment.

„GIMNASTICA ARĂDEANĂ SUB REFLECTOR"

Materialul cu acest titlu, apărut în ziarul nostru din 7.II. a.c., avea ca scop să determine pe specialiștii în gimnastică din orașul de pe Mureș să scoată din anonimat această frumoasă ramură de sport. În scrisoarea de răspuns pe care ne-o trimite, Clubul sportiv orășenesc Arad ne încredințează că... reflectorul critic folosit de ziar a funcționat perfect. Articolul amintit mai sus a făcut obiectul unei serioase analize, la care au luat parte antrenorii și gimnaștii din oraș. Cu toții s-au angajat să depună eforturi ca într-un viitor apropiat prestigiul gimnasticii arădene să se ridice la nivelul cerințelor actuale și al tradiției de care se bucură în acest oraș. Biroul clubului ne asigură că va acorda tot sprijinul și va lua măsuri pentru ca acest angajament să fie dus la îndeplinire.

„PE CINE SĂ CREDEM ?"

Aceasta era întrebarea pe care o punea nota apărută în ziarul nostru din 14.II. a.c., în legătură cu răspunsurile contradictorii ale celor însărcinați cu organizarea gimnasticii de înviorare în școala profesională „Grivița Roșie".

Semnalul critic a avut darul să limpezească lucrurile. După cum ne comunică conducerea școlii, acum se știe — în sfîrșit — precis cine anume trebuie să se ocupe de gimnastica de înviorare: **profesorii de educație fizică DORIN VIRGIL** și **PETRU CIMPONERU.** Semnătura și parafa direcțiunii școlii ne fac să credem că, de acum înainte, elevii școlii vor practica în mod regulat — și în bune condițiuni — gimnastica de înviorare.

O. G.

DIN POȘTA REGIUNILOR: MARAMUREȘ

HANDBALIȘTII ÎN FRUNTE

Secția de handbal a asociației sportive Minerul Baia Mare este una din cele mai puternice din regiune. De altfel, echipa de handbal Minerul este campioană regională pe 1966 și participă la turneul de calificare. Un merit deosebit îl au antrenorul Ioan Tegen, care pregătește cu conștiinciozitate echipa, Iuliu Varadi și Alexandru Konerth din biroul secției de handbal.

CEI MAI TINERI SCHIORI

Recent, a avut loc pe pîrtia Mogoșa etapa regională a campionatului republican școlar de schi, la care au luat parte reprezentanții liceelor și școlilor generale din raioanele Sighet, Vișeu, Lăpuș și din orașul Baia Mare. Cei mai buni s-au dovedit elevii liceului din Baia Sprie, antrenați de profesorul de educație fizică Al. Domuța.

Despre activitatea celor mai tineri schiori din regiunea Maramureș se pot spune și alte lucruri bune. 80 de copii împărțiți pe grupe și vîrste s-au inițiat în tainele schiului pe pîrtia Mogoșa, sub conducerea profesorilor de educație fizică Al. Domuța și Vasile Pop. Notăm numele unor „speranțe": elevii Cornel Pîrvulescu, Ioan Breban, Constantin Lupan și Gheorghe Baniai.

SPORTUL ÎN ȚARA OAȘULUI

„Oșenii sînt oameni de ispravă". Nu o dată am avut prilejul să auzim această apreciere la adresa locuitorilor din Țara Oașului. Aprecierea poate fi extinsă și în sport. La Spartachiada de iarnă, de pildă, 160 de mecanizatori de la S.M.T. Negrești, reprezentînd asociația sportivă Tractorul, s-au întrecut cu dîrzenie la trîntă, haltere, tenis de masă și orientare turistică. Subliniem faptul că în această asociație activează instructorul sportiv Ioan Hotea, fost campion republican de trîntă, care se ocupă cu multă rîvnă de pregătirea a 40 de tineri.

CENTRU DE COPII LA TENIS DE MASĂ

În cadrul asociației sportive Steaua, de pe lîngă Școala generală de 8 ani nr. 11 din Baia Mare, a fost organizat un centru de copii pentru învățarea tenisului de masă. Centrul este dotat cu materialul sportiv corespunzător și este frecventat de un număr de 40 de copii.

„REPROFILARE"

Se împlinesc în curînd doi ani de cînd amatorii de popice din Baia Sprie n-au unde să practice sportul ce l-au îndrăgit. Și aceasta pentru că asociația sportivă Minerul din Baia Sprie a închis frumoasa popicărie (două piste cu bitum) pentru renovare. Cu toate că reparațiile sînt de minimă importanță, ele nu s-au terminat nici pînă acum. Între timp, însă, popicăria a căpătat un alt profil: sală de nunți și baluri. Și văzînd că treaba ... rentează, consiliul asociației sportive Minerul rămîne surd la toate apelurile de a se reda popicăria scopului pentru care ea a fost creată.

(Grupaj realizat de corespondenții noștri **T. TOHĂTAN, I. MARINESCU, A. VERBA, V. SASARANU, V. BARBU**).